

Arrest

nr. 125 365 van 10 juni 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 26 september 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten van 21 augustus 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 2 oktober 2012 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamemoire.

Gelet op de beschikking van 28 februari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. DENYS, die *loco* advocaat K. CEYMEULEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt als volgt:

“De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen:

– 39/71;

– [...];

– 39/73 (§ 1);

- 39/73-1;
- 39/74;
- 39/75;
- 39/76, § 3, eerste lid, met uitzondering van de beroepen inzake de beslissingen vermeld in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/1 die overeenkomstig artikel 39/76, § 3, tweede lid, worden behandeld;
- 39/77, § 1, derde lid.

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een syntheseseminarie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een syntheseseminarie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een syntheseseminarie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen syntheseseminarie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een syntheseseminarie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de syntheseseminarie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Indien de verzoekende partij tijdig een syntheseseminarie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen syntheseseminarie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.”

2. Artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dus dat de verzoekende partij die daarom heeft verzocht “over een termijn van vijftien dagen [beschikt] om een syntheseseminarie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat”.

3. Het begrip “*samenvatten*” kan worden gedefinieerd als het in het kort weergeven of herhalen. Het loutere hernemen van de middelen zonder meer kan daarentegen niet als het samenvatten ervan in de zin van de voornoemde bepaling worden beschouwd (RvS 27 maart 2014, nr. 226.907).

4. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in haar syntheseseminarie geenszins een samenvatting geeft van haar middelen maar de in het verzoekschrift opgenomen middelenuiteenzetting woordelijk herneemt. Daarmee geconfronteerd ter zitting, betwist de verzoekende partij zij dit geenszins, maar zij verwijst naar een extra passage in de syntheseseminarie, niet onder de hoofding “*middelen*”, doch elders, om aannemelijk te maken dat de thans aangevochten beslissing impliciet zou zijn ingetrokken. Echter, de vaststelling dringt zich op dat de thans bestreden beslissing niet uitdrukkelijk werd ingetrokken en er valt niet in te zien waarom deze uiteenzetting niet zou moeten worden beschouwd als een middel, dat wordt uiteengezet bovenop de reeds in de inleidende akte aangevoerde middelen. Daargelaten de vraag of dit in de gegeven omstandigheden toegelaten zou zijn, blijft de bevinding dat de initieel in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet werden samengevat in de syntheseseminarie zodat het beroep dient te worden verworpen (RvS 27 maart 2014, nr. 226.907).

5. In de mate dat de verzoekende partij de vermeende impliciete intrekking wenst aan te grijpen om de kosten ten laste te laten leggen van de verwerende partij, kan niet voorbij worden gegaan aan het feit dat zij hiermee de Raad zou nopen tot een inhoudelijke beoordeling van de zaak, hetgeen, gelet op wat voorafgaat, niet kan.

6. De Raad beperkt zich, wat de kosten betreft, dan ook tot de vaststelling dat, nu het beroep wordt verworpen ingevolge het in gebreke blijven van de verzoekende partij om een proceduristuk neer te leggen dat voldoet aan de wettelijke vereisten, de kosten te haren laste moeten worden gelegd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend veertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS